

กัลยาณมิตรคนแรก

อย่างไรก็ดี บุญเก่าของอาตมาคงมีอยู่ไม่น้อย จึงทำให้
ได้พบ คุณไชยบูลย์ สุทธิผล เสียก่อนที่จะหลงทางเลยเถิด
ไปไกล

อาตมาเพิ่งกลับจากประเทศออสเตรเลีย เพื่อมาเรียน
เก็บวิชาระดับปริญญาตรี สาขาสัตวบาล ที่มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์และได้พบกับคุณไชยบูลย์ ซึ่งเป็นนิสิตรุ่นน้อง
ปี ๔ อาตมาจำได้แม่นยำว่าเป็นวันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นวันลอยกระทง

คืนนั้นอาตมาได้หิ้วขวดเหล้าไปรินแจกรุ่นน้องกลุ่มหนึ่ง
ริมสระน้ำ หน้ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ น้องๆ ทุกคนใน
กลุ่มนั้นต่างก็รับไปดื่มแต่โดยดีแต่มีอยู่เพียงคนเดียวที่ปฏิเสธ

“ผมไม่ดื่มเหล้า ผมถือศีล”

คำว่า “ถือศีล” กระทบใจอาตมาอย่างแรง เพราะอาตมา
เองก็เคยถือศีลห้ามมาก่อนในช่วงที่ไปฝึกสมาธิเพื่อเรียนวิชา
หนังเหนียวอยู่ยงคงกระพัน เพิ่งมาเสียท่ากลายเป็นขวดแม่
โขงเดินได้ ตอนเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยนี่เอง เคยคิดโทษ
เพื่อนๆ โทษสิ่งแวดล้อมเรื่อยมาแต่ภายหลังเมื่อรู้จักใกล้ชิด
คุณไชยบุญมากเข้า ก็เลยต้องยอมรับว่าเรามันแสบเอง
เพราะคุณไชยบุญนั้น เพื่อนๆ ทุกคนพร้อมใจกันยืนยันขัน
แข็งว่า ถือศีลหามาตลอดรอดฝั่งได้ในท่ามกลางเพื่อนซี้เมา
รอบตัว อย่างไรก็ตาม คืนนั้นอาตมาได้พูดดีรวนไปหลายคำ
แต่ก็รู้สึกสะกิดใจอยู่ลึกๆ ท่ามกลางความรู้สึกที่มัวชัวด้วย
ฤทธิ์เหล้าว่า น้องคนนี้ไม่ใช่ธรรมดา

เช้าวันรุ่งขึ้นสร้างเมาแล้ว นึกถึงน้องคนที่เมื่อคืนบอกว่า
ถือศีล แต่เพราะเมากัดจึงจำหน้าไม่ค่อยได้ ชื่อก็ไม่ได้ถาม
เอาไว้ เลยเอาข้อมูลแค่หนึ่งปี ๔ ถือศีล ๕ ไปสืบเสาะหาตัว
จนพบ ได้เห็นหน้าได้พูดคุยกัน โดยไม่มีดีทกรีสรามาบดบัง
จึงนึกชอบ รู้สึกถูกอรรถาธิบายอยากถ่ายทอดวิชาหนังเหนียวให้
ทันที

ต่อมาก็หาโอกาสเข้าใกล้ชิด เพราะอยากถ่ายทอดวิชา
ให้มันแหละ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องขอสอบภูมิธรรมกันก่อนนะ
ขนาดเปิดพระไตรปิฎกถามกันเชียว แต่เนื่องจากอาตมาอ่าน
ตำรามามากคำถามเลยเยอะหน่อย โชคดีที่น้องคนนี่เข้าใจ
และนับถือว่าเป็นพี่จึงไม่ว่าอะไร การสอบภูมิทำอยู่หลายวัน
จนใช้ขึ้นด้วยกันทั้งคู่ ถามข้อไหนน้องก็ตอบได้ทุกข้อ ตอน
ไม่จนสักที ที่เคยตั้งใจจะรับเป็นลูกศิษย์ก็ชักลังเล เพราะภูมิ
ความรู้ทางธรรมของท่านเหนือกว่าอาตมามาก

เหลือคำถามขึ้นตัดสินเรื่องสุดท้ายคือ เรื่องนรก-สวรรค์
พอได้โอกาสดังนั้นที่ คิดอยู่เหมือนกันว่า ถ้าตอบแบ่งรับ
แบ่งสู้อย่างที่คนอื่นตอบ ก็คงยกย่องได้แค่เป็นพระไตรปิฎก
เคลื่อนที่ แต่แล้วอาตมาก็ได้ยินคำตอบชัดถ้อยชัดคำ ยืนยัน
ชั้นแข็งด้วยความมั่นใจเต็มที่ว่านรกมีจริง สวรรค์มีจริง ผู้ที่
สามารถไปดูนรก ไปดูสวรรค์ได้ยังมีชีวิตอยู่ ช้ายังบอกชื่อ
เสียงเรียงนามเสร็จสรรพว่า

**ชื่อคุณยายจันทร์ ขนนกยูง เป็นแม่ชีอยู่วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ**

“เชื่อเถอะพี่เต๊จ จริงล้านเปอร์เซ็นต์เลย... แล้วถ้าพี่เต๊จ
อยากเห็นนรกสวรรค์ด้วยตนเอง ท่านก็จะสอนให้”

ได้ยินแค่นี้ก็ใจชื้นว่า น้องคนนี่ไม่ใช่ดีแต่ปากเสียแล้ว นี่
คือคนๆ แรกที่ให้คำตอบได้ถูกใจที่สุด และเป็นคนที่ทำให้
อาตมาอยากพบคุณยายมากเหลือเกิน

นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา อาตมาก็ได้คิดว่า คนที่มีความรู้
ในพระไตรปิฎกขนาดนี้สมควรยกให้เป็นครูบาอาจารย์ของ
เราได้ แม้จะมีอายุคราวน้องก็ตาม จึงยอมตัวเป็นลูกศิษย์
ด้วยความเต็มใจ เวลาอยู่ด้วยกันก็ให้นั่งให้นอนสูงกว่า แม้
ขณะนี้ เมื่อคุณไชยบูลย์ สุทธิผล กลายมาเป็นหลวงพ่อ
ธัมมชโยภิกขุ เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายแล้ว อาตมาก็ยัง
ติดสอยห้อยตามมาเป็นลูกศิษย์ ยอมตายถวายชีวิตอยู่ด้วย
นี้ถ้าไม่พบท่านตอนนั้น ป่านนี้อาตมากงเป็นเหมือนขุนแผน
แสนแสน พระเอกจอมคาถาอาคมอย่างในวรรณคดีเรื่อง
“ขุนช้างขุนแผน” ไปแล้ว